

การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ

The Development of English Reading Exercises based on Asian folktales through the
Storyline Method for Prathomsuksa Six Students of Banpao (Samranchaiwittaya) School,
Chaiyaphumi Province

กมลวรรณ โคตรทอง*
วิสาข์ จิตวิวัฒน์**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและ 3) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่า (t-test) แบบ dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline มีค่าเท่ากับ 76.08/80.41
2. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมการอ่านสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

คำสำคัญ : แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ/นิทานอาเซียน/กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline

* สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร

** รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this experimental research were to: 1) develop and test the efficiency of the English reading exercises based on Asian folktales through the storyline method for Prathomsuksa sixth students, 2) compare students' English reading ability before and after using the reading exercises, and 3) study students' opinions toward the exercises. The sample used for the study consisted of thirty Prathomsuksa 6/1 students at Banpao (Samranchaiwittaya) School in the 2nd semester of the academic year 2014. The students randomly selected. The research instruments were reading exercises based on Asian folktales through the storyline method and lesson plans, a reading proficiency test used as a pretest and posttest, and a questionnaire surveying students' opinions on the English reading exercises. The data were analyzed by mean (\bar{X}), standard deviation (S.D.), and t-test dependent.

The results of the research were as follows:

1. The percentages of 76.08/80.41, scores resulting from the pretest and the posttest, indicated that the efficiency of the eight English reading exercises based on Asian folktales through the storyline method was higher than the hypothetical criterion.
2. The students' English reading ability after using the English reading exercises were significantly higher than the ability before using the English reading exercises at the .05 level.
3. The students' opinions toward the English reading exercises were highly positive.

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน คงไม่อาจปฏิเสธได้ว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และเข้ามามีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนมากไม่น้อย จากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพ และในปี พ.ศ. 2558 (ค.ศ. 2015) ประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ซึ่งได้แก่ ไทย อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ บรูไน เวียดนาม ลาว พม่า และกัมพูชา จะรวมตัวกันเป็นประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งหมายความว่า ประชาชนของแต่ละประเทศ จะต้องติดต่อสื่อสารกันในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยว และอื่นๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง เมื่อเป็นเช่นนี้ในวงการศึกษาก็จะมีการตื่นตัวและเตรียมพร้อมกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอย่างมาก นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นอย่างกว้างขวางในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชนและคนทำงานในประเทศไทยโดยมุ่งเน้นว่าพลเมืองทุกคนในประเทศต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างมี

คุณภาพ (นพพร สโรบล 2557: 1) สำหรับการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศไทยนั้น เมื่อเปรียบเทียบความสำคัญของทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน จะพบว่า การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญกว่าทักษะอื่นๆ เพราะทักษะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญของการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษา การเจรจาต่อรอง และเพื่อการแข่งขันทางการประกอบอาชีพ (วิสารท์ จิตวิวัฒน์, 2543: 41) เช่นเดียวกับ Dubin และ Bycina (1991: 195) แสดงให้เห็นไว้ว่า การอ่านถือเป็นปัจจัยสำคัญในการศึกษาภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ

จากสภาพปัจจุบันปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการอ่าน โดยดูจากการรายงานผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2554-2556 ของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ) ในส่วนของวิชาภาษาอังกฤษพบว่า ผลคะแนน O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับต่ำ คือ 49.60, 31.04 และ 31.17 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการประเมินคุณภาพทางการศึกษาระดับชาติ O-NET รายวิชาภาษาอังกฤษนักเรียนต้องใช้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเน้นทักษะการอ่าน กล่าวคือ อ่านข้อความสั้นๆ อ่านตารางเวลา อ่านป้ายสัญลักษณ์ อ่านเรื่องสั้นและอื่นๆ ถ้านักเรียนไม่สามารถอ่านข้อความหรือเรื่องสั้นแล้วสรุปใจความสำคัญหรือเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ ก็อาจส่งผลให้ทำแบบทดสอบไม่ได้

แม้ว่าในปัจจุบันมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นทักษะการอ่าน แต่พบความสามารถของผู้เรียนในทักษะการอ่านยังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก อาจเนื่องด้วยสาเหตุหลายประการ ดังนี้ คือ 1) นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งนักเรียนไม่เห็นถึงความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ 2) ตัวครูผู้สอนขาดเทคนิคในการสอนที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนและ 3) หนังสือประกอบการเรียนการสอนที่มีอยู่ไม่ตอบสนองต่อความสนใจของผู้เรียน มุ่งเน้นไวยากรณ์เป็นหลัก ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วีรวรรณ พุนดี (2544: 16) พบว่า สาเหตุที่ทำให้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจและนักเรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน โดยเฉพาะทักษะการอ่านนั้น อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ดังนี้ 1) วิธีการสอนที่ยึดตัวครูเป็นศูนย์กลาง 2) ครูใช้วิธีการสอนอ่านแบบเดิมๆ เช่น การอ่านตามครูทีละประโยค หรือทีละประโยคแล้วแปล 3) นักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในข้อความนั้น ทำให้ไม่สามารถเข้าใจกับบทอ่านได้ชัดเจน 4) นักเรียนขาดความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน 5) นักเรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ คิดว่าภาษาอังกฤษยากเกินไป 6) นักเรียนไม่เห็นความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษถือว่าเรียนแล้วไม่มีโอกาสนำไปใช้และ 7) แบบเรียนการอ่านภาษาอังกฤษนั้นไม่เอื้อต่อการอ่าน มุ่งเน้นไวยากรณ์เป็นหลัก ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย

จากสภาพปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางเพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหา มีนักการศึกษาจำนวนมากที่พยายามค้นคว้าหาวิธีการเพื่อพัฒนาและฝึกฝนทักษะการอ่าน แนวทางหนึ่ง คือ การพัฒนาสื่อการเรียนรู้และนวัตกรรมการเรียนการสอน ซึ่งพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ถือเป็นสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพราะเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ตามหลักสูตรที่กำหนด (สุนันทา สุนทรประเสริฐ, 2547: 17) และแบบฝึกทักษะการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกได้เป็นอย่างดี เพราะผู้เรียนจะใช้แบบฝึกหลังเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่งๆ

เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญอย่างกว้างขวางมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Moor (2005: 225 อ้างถึงใน อุบลรัตน์ อ่วมด้วง, 2555: 6) ที่กล่าวว่า ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในการเลือกแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้ Tomlinson (1998: 8 อ้างถึงใน อุบลรัตน์ อ่วมด้วง, 2555: 7) กล่าวเสริมว่า แบบฝึกที่ให้นักเรียนทำต้องมีความหลากหลายรูปแบบ ให้นักเรียนได้ใช้ความคิด เรียงลำดับเหตุการณ์ และมีภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียน

อนึ่งการรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนในปี พุทธศักราช 2558 นั้นถือเป็นการเคลื่อนย้ายทุน แรงงาน องค์การค้า ภาษา วัฒนธรรม ระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียน ซึ่งถือเป็นปรากฏการณ์สำคัญที่กำลังเกิดขึ้น การเรียนรู้ในความเหมือนและความแตกต่างในมิติทางวัฒนธรรมของประเทศสมาชิกมีความสำคัญอย่างลึกซึ้งในความหมายของนิยาม “หนึ่งอัตลักษณ์” (One Identity) เนื่องจากบริบททางสังคมและความหลากหลายทางวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน สามารถสะท้อนให้เห็นผ่านทางวรรณกรรมและนิทาน ซึ่งถือเป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมของชุมชนจากรุ่นสู่รุ่น (พิชราภรณ์ ปัญญาภูมิไกร และคณะ, 2556: 1) ผู้วิจัยคิดว่า การศึกษาถึงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียนผ่านนิทานหรือเรื่องเล่า ถือเป็นช่องทางหรือวิธีการทำความรู้จักประเทศเพื่อนบ้านที่ง่ายและสนุกที่สุด เพราะนิทานหรือเรื่องเล่าของประเทศนั้นๆ สามารถสะท้อนให้เห็นมิติเชื่อมโยงวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ทักษะคติ ความเชื่อ การสั่งสมและถ่ายทอดองค์ความรู้ภูมิปัญญาอันทรงคุณค่าของบรรพชนจากรุ่นสู่รุ่น แม้ประเทศในกลุ่มอาเซียนจะมีสภาพภูมิศาสตร์ทั้งแผ่นดินและหมู่เกาะ รวมทั้งกลุ่มชนที่หลากหลายเผ่าพันธุ์ แต่ในแต่ละประเทศก็มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว จากการผสมผสานทางวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนเองกับอิทธิพลที่ได้รับจากวัฒนธรรมต่างชาติในอดีต ประเทศสมาชิกอาเซียนก็ยังมีส่วนที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมร่วมกัน อาทิ งานวรรณกรรม ได้แก่ นิทานพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งมีเรื่องราวที่ได้รับอิทธิพลซึ่งกันและกันอันเป็นผลมาจาก ศาสนา ความเชื่อ และค่านิยม ตลอดจนวัฒนธรรมและประเพณีที่คล้ายคลึงกัน

จากการศึกษาเอกสาร งานวิจัยต่างๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับบทอ่านเนื้อหา นิทานอาเซียน ผู้วิจัยพบว่า แนวการจัดการจัดการเรียนรู้อย่าง Storyline น่าจะเป็นวิธีการเหมาะสมที่จะนำมาใช้จัดการเรียนการสอนเนื้อหา นิทานอาเซียน กิจกรรมการเรียนรู้อย่าง Storyline พัฒนาโดย Steve Bell และ Sallie Harkness (1998) ในประเทศสกอตแลนด์ เป็นวิธีการที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จะมีการกำหนดเนื้อเรื่องแบ่งเป็นตอนๆ (Episode) โดยใช้คำถามหลักเป็นตัวนำเข้าสู่การทำกิจกรรมที่ผู้สอนวางโครงเรื่องไว้ มีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นหรือปัญหาที่ต้องแก้ไข Letschert (1997) ได้อธิบายความหมายของ Storyline สรุปได้ว่า Storyline เป็นการเชื่อมโยงเรื่องราวแล้วผนวกเข้ากับเนื้อหาอย่างมีความหมาย ซึ่งเรื่องราวนี้จะกระตุ้นนักเรียนให้เรียนรู้อย่างมีชีวิตชีวา และเรื่องราวที่สร้างขึ้นนั้นเปรียบเสมือนชีวิตจริงของนักเรียน โดยเรื่องราวจะเรียงร้อยไปประจวบเส้นเชือกตามโครงสร้างของเรื่อง อยู่ในขอบเขตและบริบทของหัวเรื่อง สอดคล้องกับ วลัย พานิช (2542) ที่กล่าวถึงวิธีการจัดการเรียนรู้อย่าง Storyline ไว้ว่า เป็นแนวคิดใหม่ในการจัดการศึกษาที่เป็นการบูรณาการทั้งหลักสูตรและการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งการเรียนรู้อ่านของนักเรียนที่เกิดขึ้นจาก Storyline นั้นจะเป็นการเรียนรู้อ่านที่เกิดขึ้น

จากประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่ด้วยตนเอง โดยผู้สอนได้จัดกระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลายให้ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านการใช้คำถามหลัก อีกทั้ง Harkness (1997 : xvi) ได้กล่าวถึงคุณค่าของ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ซึ่งสรุปได้ว่าเป็นแนวคิดที่ทำให้เกิดการสร้างองค์ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน โดยที่นักเรียนได้ฝึกการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆร่วมกัน นำมาซึ่งความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น โดยมีครูเป็นผู้แนะนำในเรื่องโครงสร้าง ทำให้ครูและนักเรียนเกิดความสนุกสนานในวิธีการเรียนการสอนแบบดังกล่าว และรายวิชาภาษาอังกฤษก็เป็นอีกหนึ่งรายวิชาที่มีผู้วิจัยและนักการศึกษาพยายามที่จะทดลองหากระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านภาษาและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำกิจกรรมการเรียนรู้ Storyline มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเนื้อหาบทอ่านอาเซียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยจะทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จังหวัดชัยภูมิ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) ก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เนื้อหา นิทานอาเซียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) ต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

วิธีการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นตอนพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดแบ่งตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้
 - 1.1 การพัฒนาแบบสอบถามความต้องการหัวข้อเรื่องนิทานอาเซียน เพื่อสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

ผู้วิจัยศึกษาแนวทางการสร้างแบบสอบถามความต้องการหัวข้อเนื้อหาจาก การสอนอ่านภาษาอังกฤษของ วิสาข์ จิตวิวัฒน์ (2543: 239-258) และวิธีการสร้างแบบสอบถามของ พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 98) เพื่อกำหนดรูปแบบของแบบสอบถาม และวัตถุประสงค์ของแบบสอบถาม จากนั้นนำเกณฑ์การเลือกเนื้อหา นิทานของ Pedersen (1995) Wright (1995) Wilhelm (1999) และวรรณิ ศิริสุนทร (2539) มาใช้ในการเลือก นิทาน นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบสอบถามความต้องการหัวข้อเนื้อหา ซึ่งใช้สอบถามความต้องการ ของนักเรียนในด้านหัวข้อเนื้อหา ด้านกิจกรรมในการเรียนการสอน และรูปแบบการจัดกิจกรรม โดยการสร้าง แบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) และแบบปลายเปิด (Open ended form) จากนั้นนำ

แบบสอบถามความต้องการหัวข้อเรื่องที่สร้างขึ้นเพื่อให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของคำถาม จากนั้นนำบางข้อที่ไม่เหมาะสมมาแก้ไขแล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) ที่เรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ อ 16101 จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความต้องการด้านหัวข้อเรื่องมาจัดลำดับตามที่นักเรียนเลือก จำนวน 8 เรื่อง ซึ่งเรียงลำดับดังต่อไปนี้ คือ Phi Kong Koi The Dragon's Egg Ta-In and Ta-Na The Dragon and Fairy Red hill Rung-da and Ba-rong The Old Wise Man และ Nakhoda Manis จากทั้งหมด 20 เรื่อง

1.2 การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

ผู้วิจัยศึกษาขั้นตอนการสร้างและพัฒนาแบบฝึกของ Richard and Rogers (1991: 20) Bock (1993: 3) เสี่ยม โตรตัน (2538: 49) Graves (1996: 13, อ้างถึงใน วิสาข์ จัฒวัตร (2543 ข: 208) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4 - ป.6) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัยได้กำหนดภาระงานในแบบฝึก โดยสร้างตารางกำหนดภาระงาน (Table of task-specifications) แล้วนำตารางกำหนดภาระงานทั้ง 8 หน่วย เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขความถูกต้องและเหมาะสม หลังจากนั้นผู้วิจัยได้สร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline จำนวน 8 บท แล้วนำแบบฝึก ทั้ง 8 บทไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน ตรวจสอบ ปรับปรุงและแก้ไขความถูกต้องและเหมาะสม แล้วนำแบบฝึกที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว มาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 75/75 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ, 2523)

1.3 การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้เนื้อหาิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ และหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) : กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ของระดับช่วงชั้นที่ 2 จากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาสาระที่ได้จากการสอบถามความต้องการหัวข้อเนื้อหาิทานอาเซียน เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ คือ 1) วิเคราะห์หลักสูตรโดยรวมของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อกำหนดหัวข้อที่จะนำมาบูรณาการ 2) กำหนดเส้นทางเดินเรื่อง โดยเรียงลำดับหัวข้อแบ่งออกเป็นตอน ๆ ซึ่งต้องคำนึงถึงองค์ประกอบสำคัญทั้ง 4 ประการ ได้แก่ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิต และเหตุการณ์สำคัญ ในส่วนรายละเอียดนั้นเป็นหน้าที่ของผู้เรียนในการเติมเต็มเรื่องราวต่าง ๆ และ 3) กำหนดคำถามหลักเพื่อใช้ในการเปิดประเด็นนำเข้าสู่กิจกรรม และเชื่อมโยงเรื่องราวและกิจกรรมในแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน และเน้นการจัดกิจกรรมที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมคิดปฏิบัติ เพื่อหาคำตอบสำหรับคำถามหลักนั้น ๆ กิจกรรมควรมีความหลากหลายและน่าสนใจ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline เนื้อหาิทานอาเซียน จำนวน 8 แผน แล้วนำแผนการจัดการเรียนรู้นั้นเสนอต่อ

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยใช้ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้

1.4 การพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551: กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเป่า (สำราญไชยวิทยา) เกี่ยวกับเนื้อหาสาระและตัวชี้วัดระดับช่วงชั้นที่ 2 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย และสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ (Table of test specification) ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้และกรอบเนื้อหาที่วิเคราะห์ไว้ จากนั้นนำตารางดังกล่าวไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขตารางกำหนดเนื้อหาให้มีความเหมาะสม จากนั้นสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ แล้วนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ผู้ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความสอดคล้อง (IOC) จากนั้นนำข้อที่มีค่า (IOC) จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้ ดังนี้ 1) ตั้งคำถาม ตัวเลือก และคำสั่งให้ชัดเจน 2) ปรับระดับคำศัพท์และความยากของภาษาให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไข ไปทดลองใช้ครั้งที่ 1 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านขามป้อม ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 26 คน เพื่อหาค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยได้ข้อสอบที่ได้ผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก จำนวน 40 ข้อ ข้อสอบมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.44 – 0.79 ค่าอำนาจจำแนก จำแนก (r) ระหว่าง 0.27 – 0.86 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89 โดยใช้สูตรของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน KR – 20 (มาเรียม นิลพันธุ์, 2549: 182) จากนั้นนำแบบทดสอบ จำนวน 40 ข้อไปทดลองในชั้นการหาประสิทธิภาพพบเตรียมก่อนทดลองจริง

1.5 การพัฒนาแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎี รูปแบบวิธีการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นจากหนังสือเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วสร้างข้อคำถามที่สอบถามความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ซึ่งสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เนื้อหา นิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนรู้ และด้านประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนรู้ โดยกำหนดค่าระดับของข้อคำถาม มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าของ Likert (1967: 55) จากนั้นนำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนไปให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ภาษา และเกณฑ์การให้คะแนนของรายการ

ประเมิน แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไข แล้วจึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนในชั้นการทดลอง รายบุคคลและกลุ่มเล็ก โดยให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจนครบ 8 บท หลังจากนั้นจึงรวบรวมข้อบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการทดลองภาคสนามหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านแต่ละบทเรียนแล้ว รวมทั้งหมด 8 บท

2. ชั้นการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกก่อนทดลองจริง (Pilot Study)

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกก่อนทดลองจริง เป็นการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยใช้แนวคิดของชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ (2523 : 35) คือ E1/E2 โดย E1 หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งหมดหลังจากทำแบบทดสอบประจำบทของแต่ละบท E2 หมายถึง ค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนทุกคนรวมกันหลังจากเรียนโดยการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษไว้ที่ 75/75 โดยหาประสิทธิภาพการเรียนโดยใช้แบบฝึกก่อนทดลองจริง โดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนทดลองรายบุคคลและชั้นการทดลองกลุ่มเล็ก ในขั้นทดลองรายบุคคล (One-to-One Testing) ผู้วิจัยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านขามป้อม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เป็นแบบปรนัย 40 ข้อ ใช้เวลา 60 นาที แล้วเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จนครบ 8 บท จากนั้นทำแบบทดสอบฉบับเดิมหลังเรียน (Post-test) และนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบท้ายบทเรียนทั้งหมดและแบบทดสอบหลังเรียนมาคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์ 75/75 ซึ่งผลปรากฏว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน เท่ากับ 77.91/80.83 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อนำไปใช้ในขั้นทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) ผู้วิจัยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านขามป้อม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามขั้นตอนรูปแบบเดียวกันกับขั้นทดลองรายบุคคล ซึ่งผลปรากฏว่า ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน เท่ากับ 76.00/86.25 จากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกเพื่อนำไปใช้จริงในชั้นการทดลองภาคสนาม

3. ชั้นทดลองภาคสนาม (Field Tryout)

การทดลองภาคสนาม (Field Tryout) เป็นการทดลองจริงหลังการปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ในขั้นทดลองรายบุคคล (One-to-One Testing) และขั้นทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป้า (สำราญไชยวิทยา) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 30 คน โดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ชั้นเตรียมการ ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดในการวิจัยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการสอนและการประเมินผลการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline 2) ชั้นทดสอบก่อนการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษไปทดสอบกับ

นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อวัดความเข้าใจก่อนเรียน (Pre-test) 3) ขั้นการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามที่เตรียมไว้ โดยใช้เวลาในการทดลอง จำนวน 20 คาบเรียนๆ ละ 1 ชั่วโมง จำนวน 5 สัปดาห์ ซึ่งนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจากจบในแต่ละบทจนครบ 8 บท และ 4) ขั้นทดสอบหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน ผู้วิจัยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-Test)

4. ชั้นวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ คะแนนเฉลี่ยและค่าร้อยละ ซึ่งทำการหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 โดยใช้สูตร E1/E2 ของชัยยงค์ พรหมวงศ์และคณะ (2523 : 35)

4.2 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยใช้สถิติ t-test แบบจับคู่

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำไปแปลความหมายค่าระดับตามเกณฑ์ของ ลิเคิร์ต (Likert, quoted in Best 1986: 181-182)

ผลการวิจัย

1. แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline มีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.08/80.41 แสดงว่า แบบฝึกที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline พบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 2.46-2.59 และมีค่าระดับความคิดเห็นเฉลี่ยรวม เท่ากับ 2.85

การอภิปรายผล

1. จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.08/80.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 75/75 จึงถือว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ทั้งนี้อาจมีเหตุผลดังต่อไปนี้

1.1 แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพัฒนาจากแนวความคิดของนักการศึกษาหลายท่าน อาทิเช่น Seels and Glasgow (1990) Bock (1993) Nixon (1995) และ Tomlinson (1998) โดยมุ่งการสร้างสื่อการสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของบทเรียน จากการวิเคราะห์การจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2545 รวมทั้งได้มีการสำรวจความต้องการของผู้เรียน (needs analysis) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการเลือกเรื่องอ่าน และแนวการสร้างกิจกรรมประจำบทอ่าน ที่สะท้อนความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน อาทิ Hutchinson และ Waters (1989:21-23) Robinson (1991:2-4) และ Knox (1999:21-23) ที่เสนอให้ศึกษาความต้องการของผู้เรียนร่วมด้วย ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นตอบสนองต่อความต้องการการใช้ภาษาสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า(สำราญไชยวิทยา) และความสนใจของผู้เรียนอาจทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ และอาจสร้างแรงจูงใจในการเรียนทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน จึงส่งผลให้ความสามารถในทักษะการอ่านสูงขึ้น ประกอบกับการจัดรูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบทางวรรณกรรมรวมถึงแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ที่ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ ฉาก (setting) ตัวละคร (characters) เหตุการณ์ (events) และปัญหาที่ต้องแก้ไข (problem and solution) ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องหาคำตอบหลังจากการอ่านบทอ่านให้ครบทั้ง 4 องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ Storyline และกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วรรณกรรมเป็นฐานนั้น ถือเป็นแนวทางการออกแบบบทเรียน กิจกรรมและแบบทดสอบที่เหมาะสม ซึ่งการออกแบบบทเรียนที่เน้นวรรณกรรมนั้นควรคำนึงถึงองค์ประกอบทางวรรณกรรมได้แก่ ตัวละคร ฉาก โครงเรื่อง และแก่นของเรื่อง ในด้านการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมนั้นจะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความคิดรวบยอดใหม่ๆ ขยายพื้นที่ความรู้ความเข้าใจ พร้อมทั้งศักยภาพในการอ่านด้วยเช่นกัน

1.2 การที่ค่าประสิทธิภาพตัวหลังสูงกว่าค่าประสิทธิภาพตัวแรก คือ 76.04/80.41 ทั้งนี้อาจมีสาเหตุดังต่อไปนี้ ผู้เรียนมีประสบการณ์จากการนำทักษะการอ่านที่เรียนไปประยุกต์ใช้จากการทำกิจกรรมการอ่านและแบบทดสอบท้ายบท จึงส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำทักษะดังกล่าวมาใช้ในการทำแบบทดสอบหลังเรียนให้ได้คะแนนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ Thorndike (2001:39-40) ที่กล่าวเกี่ยวกับกฎของการฝึกหัดไว้ว่า การที่จะเกิดความชำนาญ สิ่งที่เป็นคือ การฝึกฝนและกระทำจนเกิดความชำนาญ นอกจากนี้แบบทดสอบหลังเรียนยังมีเนื้อหาเหมือนกับแบบทดสอบก่อนเรียน ที่ผู้เรียนได้เคยทำไปก่อนการเรียนด้วยแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline แล้ว อีกทั้งการอ่านบทอ่านเชิงวรรณกรรมด้วยตนเองนั้นทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคย เชี่ยวชาญและเสริมสร้างจินตนาการของผู้เรียนในการอ่านบทอ่านต่างๆ

2. จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังจากเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า(สำราญไชยวิทยา)สูงกว่าความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องจากสาเหตุดังต่อไปนี้

2.1 แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านในแต่ละบทประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ ที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านของตน เช่น การจับคู่ เติมข้อความ เรียงลำดับเหตุการณ์ และถ่ายโอนข้อมูล เป็นต้น อีกทั้งยังอธิบายรายละเอียดในการทำกิจกรรมขั้นตอนต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยได้มีการสังเคราะห์มาจากนักการศึกษาหลายท่าน เช่น Richard and Rogers (1991) Bock (1993) (Graves 1996: 13, อ้างถึงใน วิสาข์ จัฒติวัตร 2543 ข: 209) (Jolly and Bolitho 1998: 98, อ้างถึงใน ใน วิสาข์ จัฒติวัตร 2543 ข: 213-214) Tomlinson (1998) นอกจากนี้กิจกรรมในแบบฝึกยังมีหลายรูปแบบ ทำให้นักเรียนมีความสนใจกระตือรือร้น สนุกสนานและไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการทำแบบฝึก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจกรรมหลังการอ่าน นักเรียนมีการแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อแบบฝึก เช่น เสนอตัวที่จะเป็นตัวแทนในตัวละครที่ใช้ในกิจกรรมบทบาทสมมติ (Role play) ซึ่งถือเป็นการสิ่งที่น่ายกย่อง เพราะโดยธรรมชาติของนักเรียนไทยมักจะไม่ค่อยกล้าแสดงออก และจากที่ผู้เรียนกล้าแสดงออก และมีความสุขกับสิ่งที่เรียนนั้นถือเป็นสิ่งที่จำเป็นมากเพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อบทเรียน แล้วจะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข

2.2 เนื้อหาที่นำมาใช้ในแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเป็นเนื้อหาที่นำมาจากนิทานอาเซียนคัดเลือกมา 8 เรื่องซึ่งนิทานในแต่ละประเทศมีความแตกต่างกันตามบริบทของประเทศนั้นๆ แต่สิ่งหนึ่งที่คล้ายกันคือ ความงดงามของชีวิตผ่านภาษา ศิลปะ และวัฒนธรรม ที่แต่ละประเทศพยายามสอดแทรกลงไปในเรื่องสำหรับเด็ก ทั้งเพื่อปลูกฝังด้านสุนทรียะ และเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ นิทานที่เป็นเรื่องเล่าจะมีการดำเนินเรื่องอย่างง่ายๆ โครงเรื่องไม่ซับซ้อน วิธีการเล่าเป็นไปอย่างง่าย ๆ ตรงไปตรงมา มักจะเริ่มเรื่องโดยการกล่าวถึงตัวละครสำคัญของเรื่อง สำหรับตัวละครของนิทานพื้นบ้านอาเซียนนั้นมักจะเป็น คนกับคน คนกับสัตว์ หรือสัตว์กับสัตว์ แล้วดำเนินเรื่องไปตามเวลาปฏิทิน ตัวละครเอกพบอุปสรรคปัญหา แล้วก็ฟันฝ่าอุปสรรคหรือแก้ปัญหาแล้วไปจบจบเรื่อง ซึ่งมักจะจบแบบมีความสุข หรือสุขนาฏกรรม อีกทั้งผู้วิจัยได้คัดเลือกปรับเนื้อหาความยากง่ายให้สอดคล้องกับระดับผู้เรียน และผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหาและระดับของผู้เรียนจากผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้การนำนิทานพื้นบ้านมาใช้ในการสอนก็ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรชาติ ชัยเนตร (2541) สุจริต ศาสตราวาทา (2541) และอุไรวรรณ ปราบริปู (2543) ด้วยเช่นกัน

3. จากวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยทั้ง 8 บทเท่ากับ 2.54 คะแนน ($\bar{X} = 2.54$) โดยบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดได้แก่ บทที่ 2 The Dragon's Egg ($\bar{X} = 2.59$, S.D. = 0.51) ส่วนบทที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดได้แก่บทที่ 1 Ta-In and Ta-Na ($\bar{X} = 2.46$, S.D. = 0.58) ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

3.1 ด้านรูปแบบ พบว่า นักเรียนมีค่าระดับความคิดเห็นต่อรูปแบบของแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.59$) โดยแต่ละประเด็นได้ระดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ขนาดตัวอักษรอ่านง่ายและชัดเจน ($\bar{X} = 2.61$) รูปภาพประกอบสอดคล้องกับเนื้อหา ($\bar{X} = 2.57$) สอดคล้องกับ Skierso (1991, อ้างถึงใน รุ่งวานา สุธจิตต์ 2545: 130) กล่าวถึงการเลือกและประเมินแบบเรียนในเรื่องการจัดพิมพ์และออกแบบแบบเรียน ว่าแบบเรียนที่ดี

ควรมีการพิมพ์ตัวอักษรและภาพประกอบอย่างชัดเจน เข้าใจง่าย มีการรวบรวมเนื้อหาอย่างเป็นระบบและชัดเจน ตลอดจนภาพประกอบควรมีความสอดคล้องกับเนื้อหาโดยตรงและจัดพิมพ์อยู่ในตำแหน่งที่ใกล้เคียงกับเนื้อหา เพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น

3.2 ด้านเนื้อหา พบว่านักเรียนมีระดับความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกโดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.44$) โดยแต่ละประเด็นได้ค่าระดับเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ คำอธิบายและคำสั่งของแบบฝึกมีความชัดเจน เข้าใจง่าย ($\bar{X} = 2.53$) ปริมาณของแบบฝึกมีความเหมาะสมกับเวลาเรียน ($\bar{X} = 2.42$) และเนื้อหาที่น่าสนใจมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความสามารถ ($\bar{X} = 2.37$) สอดคล้องกับความคิดเห็นของ Pedersen (1995) Wright (1995) Wilhelm (1999) และ วรรณิ ศิริสุนทร (2539) ที่กล่าวไว้ว่า เนื้อหาที่น่าสนใจควรเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ภาษาที่ใช้ควรมีความเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน และเนื้อหาของเรื่องควรกระตุ้นพัฒนาการทางภาษาแก่นักเรียนได้

3.3 ด้านกิจกรรม พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อกิจกรรมของแบบฝึกโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.55$) โดยพิจารณาขั้นตอนของกิจกรรมในการเรียนการสอนซึ่งได้แก่ ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading) กิจกรรมขั้นการอ่าน (While-reading) และกิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading) พบว่า ขั้นที่ได้ค่าระดับเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ขั้นตอนกิจกรรมก่อนการอ่าน ($\bar{X} = 2.70$) ในประเด็นที่ว่า การเตรียมความพร้อมก่อนที่จะอ่านช่วยให้นักเรียนสามารถใช้ความรู้เดิมเชื่อมโยงกับเนื้อหาที่จะเรียน และยังสามารถเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ จากเรื่องที่จะอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจเนื้อหาเพิ่มมากยิ่งขึ้น ในส่วนของโครงสร้างทางภาษานั้นผู้วิจัยได้ใช้ใบความรู้ (Knowledge sheet) ประกอบการอธิบาย จึงทำให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น ขั้นที่ได้ค่าเฉลี่ยค่อนข้างมากรองลงมาได้แก่ขั้น กิจกรรมหลังการอ่าน ($\bar{X} = 2.62$) ในประเด็นที่ว่า กิจกรรมหลังการอ่านในแต่ละบทมีความหลากหลาย น่าสนใจ นักเรียนสามารถสร้างสรรค์ผลงานของตนเองตามจินตนาการ หลังจากที่ได้อ่านเนื้อเรื่อง สำหรับกิจกรรมขั้นการอ่าน (While-reading) ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำนั้น อาจเนื่องมาจากสาเหตุของรูปแบบกิจกรรมแต่ละบทที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เช่น เรียงลำดับเหตุการณ์ เติมคำ ถ่ายโอนความรู้ ทำให้นักเรียนคิดว่ารูปแบบกิจกรรมไม่หลากหลาย อย่างไรก็ตามก็ยังมีความคิดเห็นที่ดีต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านในด้านกิจกรรมโดยภาพรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

3.4 ด้านคุณประโยชน์ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อคุณประโยชน์ของแบบฝึกภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.61$) เมื่อพิจารณาพบว่า นักเรียนมีระดับความคิดเห็นในแต่ละประเด็นได้ค่าระดับเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อย คือ แบบฝึกช่วยเพิ่มความสามารถด้านการอ่านของนักเรียน ($\bar{X} = 2.72$) และแบบฝึกในแต่ละบทมีประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าและช่วยสร้างแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียน ($\bar{X} = 2.51$) ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับนิทานอาเซียน โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกมา 8 เรื่องจากนิทานของกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน 10 ประเทศ ที่มีโครงสร้างเนื้อหาคล้ายๆ กัน ซึ่งนักเรียนบางคนมีพื้นฐานความรู้เดิม เคยได้ฟังอยู่ก่อนเกี่ยวกับเนื้อหาในแบบฝึก และเมื่อได้เรียนจากแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องเพิ่มขึ้น หรือบางคนไม่เคยอ่าน หรือมีพื้นฐานความรู้ในเนื้อหานิทานมาก่อนก็สามารถทำความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่านเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุษามะหะหมัด (2548) พบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้านของนักเรียนที่มี

โครงสร้างความรู้เดิมต่างระดับกัน จะมีความสามารถในการทำความเข้าใจเรื่องได้แตกต่างกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีโครงสร้างความรู้เดิมสูงก็จะทำความเข้าใจเรื่องได้ดีกว่าผู้ที่มีโครงสร้างทางความรู้ต่ำกว่า

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนยังคงให้ความสำคัญในเรื่องรูปแบบของบทเรียน การมีภาพประกอบที่เหมาะสมกับเนื้อหา สีสันสวยงาม เป็นอันดับแรกนั้น นอกจากนั้นควรหาสื่อการสอนที่เป็นเอกสารจริงที่ผู้เรียนจะพบได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะสามารถช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ดี

2. เนื่องจากระยะเวลาในการทำแบบฝึกไม่สอดคล้องกับจำนวน จึงทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความชำนาญในด้านทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นสาเหตุให้ผู้เรียนยังขาดความชำนาญในการทำแบบฝึก ดังนั้นควรเพิ่มระยะเวลาในการทำแบบฝึก และปรับรูปแบบของแบบฝึกให้มีความหลากหลาย เพื่อสร้างให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการทำแบบฝึกหัดมากขึ้นและอาจเป็นผลให้คะแนนของผู้เรียนสูงขึ้นด้วย

3. ด้วยข้อจำกัดทางด้านระยะเวลาในการทดลองเครื่องมือที่จำกัด จึงเป็นเหตุให้ผู้เรียนขาดความชำนาญในการฝึกฝน และมีเวลาในการทบทวนบทอ่านน้อยเกินไป ผู้วิจัยจึงควรขยายเวลาในการทดลองมากขึ้น เพื่อประโยชน์ของผู้เรียนในด้านระยะเวลาในการทบทวนบทอ่าน และการฝึกฝนแบบฝึกทักษะท้ายบท ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในทักษะการอ่าน และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านจากนิทานอาเซียน โดยเปลี่ยนจากบทอ่านเป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว ในรูปแบบคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) เพราะมีภาพประกอบที่ชัดเจน สีสันสวยงาม มีเสียงประกอบกรอ่าน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนมากขึ้น

2. ควรมีการวิจัยควบคู่กัน 2 ทักษะ เช่น ทักษะฟังกับพูด หรือทักษะอ่านกับเขียน เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้วัดความสามารถทักษะการอ่านเพียงอย่างเดียว ดังนั้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กัน

3. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ Storyline ในสาขาวิชาอื่นๆ เช่น ภาษาไทย วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2523). **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นพพร สโรบล. (2557). ภาษาอังกฤษกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียน. เข้าถึงเมื่อ 3 เมษายน 2558

เข้าถึงได้จาก <http://www.polsci.tu.ac.th/fileupload/39/56.pdf>

มาเรียม นิลพันธุ์. (2549). **วิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครปฐม

โครงการส่งเสริมผลิตตำราและเอกสารการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พัชราภรณ์ ปัญญาภูมิไกร และคณะ. (2556). **เปิดชีวิต อ่านเพื่อนบ้าน**. เข้าถึงเมื่อ 3 เมษายน.

เข้าถึงได้จาก <http://www.tkpark.or.th/stocks/extra/00137f.pdf>

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรมหาวิทยาลัย.
- รุ่งวนา สุกจิตต์. (2545). “การพัฒนาสื่อการอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษจากนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนไทรโยคน้อยวิทยา จังหวัดกาญจนบุรี.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีรชาติ ชัยเนตร. (2541). “การสร้างบทเรียนเสริมการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้นิทานพื้นบ้านไทย สำหรับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษามหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีรวรรณ พูนดี. (2544). “การเปรียบเทียบการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบใช้แผนภูมิความหมายกับการสอนตาม คู่มือครูที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการอ่านเพื่อความเข้าใจและความคงทนในการจำ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนศรีโพธิ์เงินสูง แผนกวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษานครปฐม จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิสาข์ จิตวิวัฒน์. (2543). **การสอนอ่านภาษาอังกฤษ (Teaching English Reading Comprehension)**. พิมพ์ครั้งที่ 2. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วลัย พานิช. (2542). **การสอนด้วยวิธีสตอรี่ไลน์**. นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณิ ศิริสุนทร. (2539). เอกสารคำสอน วิธีการเล่นนิทาน พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพรส. สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2555). ผลทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ ชั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2554. เข้าถึงเมื่อ 15 ธันวาคม. เข้าถึงได้จาก <http://www.niets.or.th>
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). **แผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ**. ราชบุรี: ธรรมรักษ์การพิมพ์.
- สุจิตรา ศาสตราวาทา. (2541). “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 ในชั้นเรียนที่ได้รับการสอนแบบสื่อสาร โดยมีนิทานเป็นองค์ประกอบ.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เสงี่ยม โตรัตน์. (2538). **แนวคิดในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. สารพัฒนาหลักสูตร 15, 123 (ตุลาคม-ธันวาคม) : 49.
- อุบลรัตน์ อ่วมด้วง. (2555). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพ สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สาขาเทคโนโลยีวิศวกรรมไฟฟ้า คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุไรวรรณ ปราบริปู. (2543). “การใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่มีนิทานเป็นองค์ประกอบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาการทางการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน.”วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อุษา มะหะหมัด. (2548). “การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ จากนิทานพื้นบ้าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่6 โรงเรียนวัดโพธิ์ จังหวัดนครปฐม.”วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ภาษาต่างประเทศ

Best, Johnson W. (1986). *Research for Education*. 5th ed., rev. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, Inc.

Bock, S. (1993). “Developing materials for the Study of Literature.” *English Teaching Forum* 31, 63 (July): 3.

Dubin,F., & Bycina,D. (1991). **Academic reading and the ESL/EFL teachers**. In M. CelceMurcia (Ed.), *Teaching English as a second or foreign language* (2nd ed.,pp. 195-215). New York: Newbury House.

Graves, M. (1996). **The art of colour and design**. New York: McGraw-Hill Book.

Hutchinson, T. & Waters, A. (1989). **English for Specific Purposes** (Oxford: Oxford University Press, 22.

Knox, J. (1999). “Culture and Language: What do our students need?” *Thai TESOL Bulletin*. 21-23.

Letschert, J. (1997). *Storyline-a thematic approach to learning and teaching*. Accessed April 6. Availablefrom <http://www.acskive.dk/storyline/storyline%20athematic%20approach>.

Likert, R. (1967). “**The Method of Constructing and Attitude Scale**”. *Reading in Attitude Theory and Measurement*. P. 55. Fishbeic, Matin, Ed. New York: Wiley & Son.

Nixon, U. (1995). “Developing Appropriate Materials”. *Forum* 33, (July-September 1995) : 12. Accessed 24 June 2014.Availablefrom <http://exchanges.state.gov/forum/vols/vol33/no3/p12.htm>

Perderson, M. (1995). “**Storytelling and the Art of Teaching**.” *English Teaching Forum* 34, 5 (January): 2-5.

Richards, J.C., and T.S. Rogers. (1991). **Approaches and Methods in Language Teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.

Robinson, P. (1991). **ESP Today: A Practional’s Guide**. London: Prentice Hall, 2-3.

Sallie, H. (1997). *The History of the Storyline Method*. Accessed April 5. Available from <http://www.storyline.org/history/index.html>

Seels, B. and Z.Glasgow. (1990). **Exercise in Instruction Design**. New York: Merrill Publishing Company.

Tomlinson, B. (1998). **Materials Development in Language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.

Wilhelm, Hughes, and T Kim. (1999). “**Oh, the tales You’ll tell.**” English teaching Forum 39, 9 (April-June): 27-28.

Wright, A. (1995). **Storytelling with Children**. Oxford: Oxford University Press.